



Master Social Work

Integrale Opdracht

Essay

Masterclass 1

Buurtbewoners leveren een eigen bijdrage in het terugdringen van overlast

Naam: Diana Stubbe
Studentnummer: 171095
E-mail: d.stubbe@st.hanze.nl

Januari 2018

Hanzehogeschool Groningen/NHL

Voorwoord

Dit artikel is geschreven door Diana Stubbe jeugdwerker in het WIJ-team Vinkhuizen. Het artikel is geschreven over het onderwerp overlast met betrekking tot hanggroepen. Het is een blijvend en actueel onderwerp dat vaak terugkomt. Het onderwerp is complex en kan dan ook niet blijvend opgelost worden. Door middel van een veldonderzoek en literatuuronderzoek probeer ik het probleem te inventariseren en te verhelderen. De gebruikte literatuur betreft verplichte vakliteratuur van Masterclass 1.

Inhoudsopgave

	Pagina:
Voorwoord	2
Inleiding	4
Aanleiding	
Overlastmeldingen	
Wat is overlast	5
Leefomgeving	
Hangjongeren	6
Leefbaarheid en participatie	7
Interventies op fysiek vlak	8
Interventies op sociaal vlak	
Conclusie	9
Literatuurlijst	10
Bijlage 1: Foto's omgeving	11
Sidepaper	12

Buurtbewoners leveren een bijdrage in het terugdringen van overlastgroepen.

Inleiding

Er wordt op lokaal en nationaal niveau gesproken over hanggroepen en overlast op verschillende niveaus. Het komt naar voren in de media, het staat op de politieke agenda en het is een veel besproken onderwerp door inwoners. Jaarlijks wordt er door verschillende inwoners in Nederland overlast ervaren van verschillende hanggroepen in hun omgeving op openbaar terrein. Bewoners melden de ervaren overlast en hopen zo op een verandering in de situatie. Gemeenten kijken naar de aantallen overlastmeldingen die binnenkomen en proberen deze lokaal terug te dringen. Het probleem is complex. Van professionals wordt gevraagd een oplossing te zoeken van het probleem en anderzijds hebben we te maken met een samenleving waarin de professional een ondersteunende en verbindende rol heeft. We hebben te maken met verschillende doelgroepen en leefwerelden. Daarnaast speelt het probleem zich af in een omgeving en raken we het vlak leefbaarheid. Naast de verschillende groepen heb je te maken met het individu in een groep. Om meer duidelijkheid te krijgen over de ervaren overlast heb ik als jeugdwerker een veldonderzoek uitgevoerd met omwonenden die overlast ervaren in hun omgeving. Het veldonderzoek is uitgevoerd in een specifieke straat in de stad Groningen, met omwonenden die de overlast gemeld hebben bij meldpunt overlast en/of de politie. Alle overlastmeldingen met betrekking tot jeugd komen terecht bij het jeugdteam, dat een onderdeel is van het WIJ-team Groningen. Het WIJ-team is er voor alle inwoners in de stad Groningen. Bewoners kunnen hier terecht met al hun vragen over verschillende leefgebieden. In dit artikel wordt door middel van een veldonderzoek en literatuuronderzoek duidelijk hoe bewoners overlast zien en ervaren en wat voor rol de bewoner zelf kan aannemen om overlast terug te dringen. Door de verandering in de samenleving wordt er verwacht van professionals om een ondersteunende rol aan te nemen en dat bewoners zelf een rol hebben in het oplossen van het probleem. Bewoners ervaren de hanggroepen als een probleem. Als bewoners overlast van hanggroepen zien als een probleem, waarom lossen zij dat dan niet zelf op? De vraag blijft hoe invulling te geven aan de overlast. Wat is de rol van de overlastmelder en de professional en hoe krijg je jeugdigen in beweging? Of moeten we alleen de bewoners bewegen om tot verandering te komen? Het veldonderzoek bestaat uit een groepsinterview met buurtbewoners, wonend aan een recreatiegebied in een specifieke straat in Vinkhuizen. Aan de bewoners zijn de volgende drie vragen gesteld;

- Wat is overlast voor jou?
- Wat kun jezelf doen om overlast te verminderen?
- Wat verwacht je van de professionals? Met professionals wordt bedoeld: het WIJ-team, de politie en de gemeente.

Door de vragen te beantwoorden krijgen we een beeld of buurtbewoners zelf een rol kunnen spelen in het terugdringen van de overlast met betrekking tot hanggroepen. Het probleem is complex doordat we te maken hebben met overlastgevers, overlastmelders en de professional in een bepaalde context.

Aanleiding

In 2013 zei koning Willem Alexander in zijn eerste troonrede ‘Van iedereen die dat kan, wordt gevraagd verantwoordelijkheid te nemen voor zijn of haar eigen leven en omgeving (zoals beschreven in Snel, Hoogmoed & Ode, 2015).’ Overlast wordt door omwonenden ervaren als een probleem. Het blijft de vraag of bewoners zelf een bijdrage kunnen leveren in het terugdringen van overlast en de verantwoordelijkheid kunnen nemen voor hun eigen omgeving. Daarnaast is er de vraag wat voor rol de professional heeft. Wanneer er meldingen binnenkomen met betrekking tot overlast neemt de professional contact op met de melder. Daarnaast probeert de professional contact te leggen met de overlastgevers. In Groningen

probeert het jeugdwerk een band op te bouwen met de jeugdigen en hoopt hierdoor de jeugd in beweging te krijgen. De opbouwwerker of jeugdwerker gaat naar de overlastmelder om het probleem helder te krijgen en geeft aan bij de melder dat het jeugdwerk contact gaat leggen met de overlastgevers. Door de verandering in de samenleving, krijgen professionals een andere rol en wordt er verwacht dat bewoners zelf een rol gaan spelen in de oplossing. Naar aanleiding van meerdere overlastmeldingen in een specifieke straat, heeft het WIJ-team in Vinkhuizen besloten om bijeenkomsten te plannen met buurtbewoners om het probleem inzichtelijk te krijgen door een klein veldonderzoek. De bewoners wonen aan een recreatiegebied en het gaat hier om een rij koopwoningen. Zij kijken uit op een meer met vlonder, waar ook andere bewoners uit de wijk gebruik van maken. Daarnaast zijn er een voetbalkooi, tennisbaan en een voetbalveld aanwezig. De bewoners kijken uit op een betonnen plein waarbij in de zomer op verschillende plekken water uit de grond spuit. Ze keken toch uit op een meer? De bewoners noemen dit de fontein (bijlage 1). In de zomer wordt hier gebruik van gemaakt door buurtkinderen en andere bewoners van Vinkhuizen. Daarnaast wordt de vlonder in de avonduren gebruikt door verschillende hanggroepen waardoor de omwonenden overlast ervaren. De vlonder is gelegen aan de huizen.

Overlastmeldingen

Jeugdigen komen en gaan. Ze staan voor de deur van omwonenden. De groep vertrekt en een andere groep staat alweer voor de huizen van omwonenden. Ieder jaar kan het gaan om andere jeugdigen. Jeugdigen zoeken een plek op en zijn mobiel. ‘Kinderen worden ouder en komen in de pubertijd. Zij hebben behoefte om bij een bepaalde groep te horen. Het is een fase in de ontwikkeling van het zelfstandig worden. Jeugdigen hebben behoefte om bij elkaar te zijn en waarom dan niet op straat (Sybesma, 2009).’ Echter wordt er een probleem ervaren door omwonenden. Het gaat vaak niet om een of twee jeugdigen, maar de groepen kunnen oplopen tot tien jeugdigen of meer. Er wordt hard gesproken, muziek wordt afgespeeld over speakers, scooters rijden heen en weer, zakken chips en blikjes energydrank worden uit de tassen gehaald en het ‘feest’ kan beginnen. De bewoners spreken de jeugdigen aan op het geluid en het afval. Vaak wordt er door jeugdigen niet geluisterd naar de bewoners. Buurtbewoners kunnen door het geluid niet meer slapen en maken een melding bij meldpunt overlast of de politie.

‘Vanuit de wet maatschappelijke ondersteuning zijn op verschillende plekken in Nederland meldpunten gecreëerd. Buurtbewoners kunnen hier melding doen van hun zorgen. Vaak komen er meldingen binnen over leefbaarheid. Vanuit het meldpunt wordt de melding neergelegd bij de bijbehorende instantie zoals welzijnsorganisaties, de politie of de woningcorporatie (Lohuis, 2012).’ Wanneer buurtbewoners een melding doen, kan dit hun het gevoel geven dat zij zelf een onderdeel zijn van de oplossing. Op het moment dat er melding wordt gedaan, zal dit de buurtbewoner het gevoel geven dat het probleem wordt opgelost. ‘De meldpunten voor bewoners zijn een beleidsmaatregel. Hierdoor zijn er door de jaren heen steeds meer bewoners gaan melden en zijn er hogere aantallen van overlastmeldingen ontstaan. Doordat bewoners overlast kunnen melden worden zij zich eerder bewust van overlast. Overheidsbeleid definieert welke gebeurtenissen om maatregelen vragen, wie overlast mag veroorzaken, wie recht heeft op vrijwaring, wie de schuld krijgt en wat eraan gedaan moet worden (Broer, 2006).’

Broer (2006) heeft gekeken welke rol beleid heeft op het beïnvloeden van geluid.

Wat is overlast

Om iets te kunnen veranderen is het van belang om te weten wat overlast is. Spreken we allemaal over hetzelfde of wordt het door iedereen anders ingevuld? Waar ligt het probleem? Doet iemand melding van overlast omdat de melder zich concentreert op de overlast en

misschien verder geen dagbesteding heeft? Of wordt het probleem ervaren doordat men niet meer kan slapen door te veel lawaai? In het veldonderzoek gaat het om een gehele straat met voornamelijk (jonge) gezinnen die overlast ervaren. Doordat het niet om één bewoner gaat die overlast meldt, maar om meerdere bewoners, probeert het WIJ-team het probleem collectief te inventariseren.

Wanneer we kijken naar de overlast door hanggroepen, ervaren de bewoners voornamelijk geluidsoverlast. In het groepsinterview is de volgende vraag voorgelegd aan de buurtbewoners: wat is overlast voor jou? De buurtbewoners definiëren hierin zelf de overlast.

Geluid en zwerfafval worden door de bewoners genoemd als overlast. Voor de buurtbewoners wordt geluidsoverlast als het grootste probleem gezien. Je kunt geluid en overlast los van elkaar zien om de woorden beter te begrijpen. ‘Wanneer we ons verdiepen in het woord geluid, heeft dit biologische verklaringen. Gevoeligheid voor geluidsprikkels kan een verklaring zijn voor het ervaren van overlast. Het blijft onduidelijk waarom mensen op verschillende tijden anders op geluid reageren. Dit kan ook betekenen dat het een aangeleerde houding is. (Van Kamp et al., 2004, zoals beschreven in Broer, 2006).’ Zo wordt er in het groepsinterview genoemd dat bewoners geluid na 22.00 uur onaanvaardbaar vinden en dit ervaren als overlast. Niet alleen geluid en zwerfafval worden benoemd als overlast maar ook een onveilig gevoel in je eigen huis en omgeving. Dit laatste kan gepaard gaan met het ervaren geluid. ‘Geluid kan stressreacties op gang brengen (Broer).’ Zo geeft een buurtbewoner aan (‘s avonds?) niet meer in eigen keuken een kopje koffie te pakken. Dit kan gaan om stress als reactie op het ervaren geluid en het besef dat een groep jou kan zien. ”Harrer en Harrer (in: Schick 1997, zoals beschreven in Broer, 2006) hebben laten zien dat de lichamelijke reactie op muziek mede bepaald wordt door de intentie van de luisteraar. Degene die zich helemaal openstelt voor de muziek laat een verhoging van de hartslag en bloeddruk zien en gaat zweten. Een onverschillige luisteraar reageert lichamenlijk niet.” Wanneer je als buurtbewoner gefocust bent op het geluid en/of de groep zal je hoogstwaarschijnlijk de overlast anders ervaren dan een buurtbewoner die het negeert of er geen aandacht aan geeft. ‘Geluiden dringen zich aan ons op en hebben een onderlinge verhouding (wat bedoel je hiermee?), maar de betekenis die geluiden krijgen ligt niet besloten in het geluid zelf (Broer).’ Om terug te gaan naar de buurtbewoner die in haar eigen keuken nauwelijks een kopje koffie durft in te schenken en niet naar buiten durft te kijken, gaat het niet alleen om geluid maar ook om de inbreuk op privacy. Dit ondanks dat de overlastgroep zich op openbaar terrein bevindt. De overlast wordt ervaren in privésferen, terwijl dat we daar niet mee geconfronteerd willen worden. ‘De bron van overlast ligt buiten onze privésfeer, in de publieke of openbare ruimte, maar wordt wel ervaren als een inbreuk op onze privésfeer. Breeuwsma (2001, zoals beschreven in Pleysier & Deklerck, 2006).’

Het niet veilig voelen, geïntimideerd voelen, jeugdigen niet kunnen aanspreken op gedrag, veel lawaai, zwerfafval en het niet worden nageleefd van de verkeersregels worden door buurtbewoners in het groepsinterview ervaren als overlast. ‘Overlast blijft subjectief. Dit kan niet los gezien worden van de context waarin overlast plaatsvindt (Pleysier & Deklerck, 2006).’ Overlast is aanwezig op openbaar terrein in de leefomgeving van omwonenden.

Hangjongeren

Om de overlast duidelijk te krijgen is het goed om helder te krijgen om wat voor jeugdigen het gaat. Zoals beschreven in het stuk 'Overlast' voelen bewoners zich geïntimideerd en hebben ze geen veilig gevoel. Als professional is het van belang om te weten met welke doelgroep je te maken hebt. ‘Agogisch vakmanschap speelt hierin een belangrijke rol. Dit betekent contact leggen met de leefwereld van jongeren, communiceren, mensen aanvoelen en verbindingen leggen (Spierts, 2014).’ Je legt de verbinding met zowel de bewoners als met de jeugdigen in een bepaalde context. De professional heeft een ondersteunende rol en probeert

alle partijen met elkaar te verbinden. Door bewoners meer inzicht te geven over jeugdigen zal er meer begrip en acceptatie plaatsvinden.

‘Zoals beschreven in Sybesma Beke, van Wijk en Ferwerda (2003) zijn er drie verschillende soorten hanggroepen. Er kan onderscheid gemaakt worden tussen hinderlijke jeugdgroepen, overlastgevende groepen en criminele jeugdgroepen.

Hinderlijke jeugdgroepen zijn voornamelijk jeugdigen die met regelmaat samenkomen in eigen wijk. Ze hebben verschillende vrienden en laten andere jeugdigen makkelijk toe. Ze zijn goed aan te spreken op gedrag maar daarentegen zorgen zij bewust of onbewust voor (geluids-)overlast. Er kan sprake zijn van alcoholgebruik en softdrugs en daarnaast kan er sprake zijn van incidentele vernielingen.

Overlastgevende jeugdgroepen zijn minder wijkgebonden en zijn vaak hechter met elkaar dan hinderlijke groepen. Overlastgevende groepen deinzen niet terug voor geweld en zorgen met regelmaat voor vernielingen. Zij hebben bewust een antisociale houding en komen met regelmaat in aanraking met politie en justitie. De leeftijd van overlastgevende groepen ligt hoger dan die van hinderlijke groepen en het opleidingsniveau ligt lager. Er is vaak sprake van werkloosheid en vroegtijdige schoolverlaters. Overlastgevende groepen hebben vaak een migratieachtergrond.

Bij criminele jeugdgroepen gaat het om zwaardere criminaliteit vaak uit financieel handelen. De groep kent een structuur met hiërarchie. Het zijn vaak jeugdigen met een zeer laag opleidingsniveau en/of schoolverlaters (Sybesma, 2015). ‘Wanneer we kijken naar de overlastgevers in de wijk Vinkhuizen, gaat het om allerlei leeftijden en culturen. Het kent een mix van verschillende leeftijden en jeugdgroepen. Je kunt ze niet plaatsen onder één van de categorieën. Buurtbewoners geven aan verschillende groepen te zien. Doordat bewoners met verschillende groepen te maken hebben is het van belang dat de bewoners een rol aannemen in het terugdringen van overlast. Je kunt een groep wel gaan verplaatsen, maar er zal weer een nieuwe groep voor in de plaats komen. Een plek creëren voor een specifieke hanggroep zal hierdoor een kortetermijnoplossing zijn. Bewoners geven aan dat sommige jeugdigen goed aan te spreken zijn en anderen niet. Het hangt af van de groepssamenstelling. Het probleem is complex aangezien je te maken hebt met verschillende leeftijden, doelgroepen, achtergronden en een omgeving waar de overlast plaatsvindt.

Leefbaarheid en participatie

Nemen bewoners de verantwoordelijkheid voor hun eigen omgeving? . ‘Hoe ervaren zij het wonen in hun eigen omgeving en sluit dit aan op de wensen en behoeften? Kamp (2002, zoals beschreven in Leidelmeijer, 2012).’ Buurtbewoners geven aan dat het een prachtige plek is om te wonen. Er is veel recreatie en uitzicht. Het is een plek die gedeeld mag worden met andere wijkbewoners. Wel geven de buurtbewoners aan dat niet alleen zij verantwoordelijk gesteld moeten worden voor de omgeving. De fysieke inrichting is een onderdeel van de gemeente en bewoners geven aan dat de gemeente verantwoordelijkheid moeten nemen voor het onderhoud. Doordat buurtbewoners een duidelijk beeld hebben van leefbaarheid en dit niet aan hun wensen voldoet, zijn de bewoners bereid om problemen te melden. ‘We spreken hier over verticale participatie waarbij bewoners meldingen neerleggen omtrent hangjeugd maar ook over de fysieke ruimte (Leidelmeijer, 2012).’ Daarnaast zijn de bewoners bereid om naar georganiseerde avonden te komen met gemeente, politie en het WIJ-team. ‘Wanneer bewoners inspraak hebben over de leefbaarheid dan spreken we over horizontale probleemgerichte participatie (Leidelmeijer).’ Bewoners komen in actie op het moment dat zij niet meer tevreden zijn met hun eigen leefomgeving en zijn bereid om te melden, mee te denken over de inrichting en zijn aan het participeren (zin loopt nu niet goed, moeilijk te begrijpen). Zij spelen een rol in het terugdringen van overlast door actief deel te nemen aan bijeenkomsten en hun inbreng te geven.

Interventies van buurtbewoners op fysiek vlak

Buurtbewoners vinden het makkelijk om mee te denken over de fysieke inrichting. Het is praktisch en tastbaar. Participatie is breed in te vullen. Naast deze vorm van participatie kunnen we ook denken aan empowerment. Dit is gericht op persoonlijke groei en zelfontplooiing van een individu of groep. Om bewoners een rol te geven in het vergroten van leefbaarheid, spelen verbindingen een grote rol. Door te verbinden, staan buurtbewoners niet alleen in het probleem. Zij voelen zich sterker en professionals kunnen bewoners in hun eigen kracht zetten (Payne, 2014). Om te kunnen verbinden is het van belang dat alle betrokkenen elkaar serieus nemen in de problematiek. Daarnaast is het goed om te weten van elke actor wat zijn rol is. Tot hoever kan en mag je buiten de lijnen? De bewoners hebben een hoge verwachting van de politie wanneer het gaat om handhaving. Tijdens eerdere bijeenkomsten heeft de politie duidelijk aangegeven wat zij wel en niet kunnen doen. De politie is een voorbeeld van het niet kunnen werken buiten de lijnen. ‘Het systeem heeft duidelijke grenzen en is vaak dichtgetimmerd (Payne, 2014).’ Buurtbewoners ervaren tijdens deze bijeenkomsten een directe wisselwerking met beleidsmakers en uitvoerders. Het gaat hier om een leefbaarheidsvraagstuk, waarvan bewoners het gevoel hebben dat het niet voldoende wordt aangepakt. ‘Zij hebben een bepaald beeld over hoe het aangepakt moet worden, maar lopen aan tegen beleidsmakers, politiek. Een betere wisselwerking geeft meer vertrouwen in de politiek (WRR rapporten, 2006).’ Tijdens eerdere bijeenkomsten kwamen buurtbewoners vooral met ideeën om het probleem aan te pakken door aanpassingen van de fysieke inrichting. Op gemeentelijk vlak zijn er meerdere voorzieningen geplaatst, waaronder fellere verlichting en hekjes. Buurtbewoners hopen door fellere lampen minder overlast te ervaren van hanggroepen. Door het plaatsen van hekjes hoopt men het geluid van de scooters minder te horen. Doordat er gehoor wordt gegeven aan de wensen van de bewoners ontstaat er vertrouwen en krijgen bewoners het gevoel dat zij serieus worden genomen. Door alleen het fysieke te veranderen, zal het probleem niet worden opgelost. De fysieke inrichting aanpassen is een bouwsteen waarbij bewoners en professionals dicht bij elkaar gebracht worden. Het is een middel om verder te kunnen bouwen.

Interventies op sociaal vlak

Hoe kunnen buurtbewoners een bijdrage leveren in het terugbrengen van overlast? Zowel de verschillende professionals als de buurtbewoners hebben een andere visie op het oplossen van het probleem. De ene professional of bewoner zal voor een ‘strengere’ aanpak gaan en de ander voor een ‘softere’ aanpak. Het is hierbij belangrijk om strategisch en organisatorisch te werken met meerdere partijen. Het handelen en bijstellen, reflexiviteit (Spierts, 2014). ‘Om tot een gezamenlijke visie te komen waarbij men niet in conflict hoeft te gaan met de uiteenlopende benaderingen kan er gekozen worden voor een sociaal-politieke benadering: de leer van geweldloos verzet (Omar & Wiebenga, 2015).’

‘Haim Omar (2015) ontwikkelde de benadering van geweldloos verzet van Mahatma Gandhi tot een praktische, gedetailleerde en consistente theorie. Gandhi was in staat tot geweldloos verzet, in zijn strijd tegen discriminatie en religieuze klassengeweld. Activisten werden enthousiast gemaakt, er kwamen aanhangers bij, de zwakkeren werden sterker gemaakt. Geweld en onderdrukking werden door Mahatma Gandhi tegengegaan. Geweldloos verzet is toepasbaar in gezinnen en in een gemeenschap. Geweldloos verzet gaat om de-escalatie, het tonen van grenzen, begrip hebben voor de ander en het geloven in de ander (Omar & Wiebenga, 2015).’ Daarnaast gaat het om het verbinden en bruggen maken. ‘In het artikel geschreven door Bom & Wiebenga (2016) vindt men verbindend gezag een betere benaming van geweldloos verzet. De methode geweldloos verzet heeft zich ontwikkeld van een therapeutische interventie naar een visie op hoe ouders, leerkrachten, jongerenwerkers, politie hun gezag kunnen neerzetten vanuit transparantie en verbinding. Verbindend gezag wordt gekenmerkt door presentie en waakzame zorg, het betrekken van het sociale netwerk, investeren in de relatie en geweldloos maar vastberaden verzet tegen onacceptabel gedrag door begrenzing vanuit

verbinding. Het is een visie waarbij de systeemtheorie, opvoedstijlen en hechtingstheorie zijn samengevoegd (Bom & Wiebenga, 2016)'. Wanneer we kijken naar de omwonenden gaat het om aanwezigheid investeren in de relatie met hanggroepen, zelfcontrole in plaats van controle willen uitoefenen over de jeugdgroepen en draait het om transparantie. 'Begrenzing vanuit verbinding. 'Verbindend gezag staat voor een vorm van autoriteit die verantwoordelijkheid impliceert in plaats van macht. Het wegnemen van frustraties. Open en eerlijk zijn zorgt voor verandering Lebowitz & Omer (2013, zoals beschreven in Bom & Wiebenga, 2016).' De bron van geweldloos verzet is het collectief netwerk. Het draait bij geweldloos verzet om solidariteit en samenwerking.

Net als Ghandi in zijn eentje nooit zoveel invloed zou hebben gehad, zo hebben bewoners minder kracht wanneer andere bewoners en professionals hen niet versterken. De ideeën en acties van Ghandi waren ingebed in een collectieve steun van volgelingen, omgeven door publiciteit van journalisten. Om buurtbewoners deze benadering te laten uitvoeren hebben zij de steun van elkaar en omgeving nodig en daarnaast een geloof in de uitwerking van de interventies en de theorie. 'We zijn met elkaar gericht op actief burgerschap, zelfredzaamheid en de omgeving. We werken met veel plezier samen en aan de andere kant is niet voor iedere individu vernieuwend werken even makkelijk. Een gezamenlijk doel en strategie is er niet zomaar. Daarnaast moet iedereen zich verantwoordelijk voelen om een proces te laten slagen. Niet één iemand is verantwoordelijk maar we zijn met elkaar verantwoordelijk voor het slagen van een project (van Ewijk, 2015).'

Conclusie

Overlast gaat gepaard met ervaringen van bewoners en is subjectief. Hoe ernstig is de overlast? Overlast verminderen blijft maatwerk. Door gehoor te geven aan het probleem is er al een veranderingsproces in gang gezet. Jeugdigen blijven elkaar vinden in de openbare ruimte waardoor bewoners blijven melden. We hebben te maken met verschillende leefwerelden in één leefomgeving. Het probleem blijft complex. Door de verandering in de samenleving wordt verwacht van buurtbewoners om zelf een actieve rol aan te nemen in het terug dringen van de overlast. Professionals hebben een activerende en ondersteunende rol. Maar valt het probleem op te lossen en hoe geldbesparend zal het zijn wanneer we kijken naar tijdsinvestering? Om bewoners kennis te laten maken met jeugdigen en hen met elkaar te laten communiceren kost tijd, maar vraagt ook om het aanleren van bepaalde vaardigheden. Om dit proces goed te laten verlopen, hebben bewoners activering en ondersteuning nodig maar vooral tijd zal hierin een grote rol spelen. Omar heeft een mooie benadering of visie ontwikkelt. Deze benadering kost tijd en is een veranderingspatroon in het denken en benaderen. Voor vele mensen zal dit niet eigen zijn. Dit alles vraagt veel van bewoners, jeugdigen en professionals. Is het haalbaar om bewoners de benadering eigen te laten maken? Om te kijken of de benadering werkt, zullen we bewoners en jeugdigen moeten blijven volgen. Wie bepaalt wat goed is voor de omgeving en wie is verantwoordelijk voor de uitvoering? Hebben bewoners zeggenschap of zijn het de professionals die bepalend zijn in het proces? Daarnaast is het de vraag of het idee daadwerkelijk vanuit de burger komt of dat professionals sturen naar de oplossing en interventies. Professionals krijgen de opdracht om bewoners te activeren en te laten participeren. De weg ernaar toe is lang. Om erachter te komen of het besparend is en of buurtbewoners een rol kunnen spelen in het terugdringen van overlast zal moeten blijken in een vervolgonderzoek.

Literatuurlijst

- Bom, H., & Wiebenga, E. (2016). Verbindend gezag. *Tijdschrift voor psychotherapie*, 42, 0165-1188, doi: 10.1007/s 12485-017-0206-8
- Broer, C. (2006). *Beleid vormt overlast : hoe beleidsdiscoursen de beleving van geluid bepalen*. Amsterdam, Nederland: Amsterdam University Press
- Van Ewijk, H. (2015). *Omgaan met sociale complexiteit. Professionals in het sociale domein*. Amsterdam, Nederland: SWP Amsterdam.
- Leidemeijer, K. (2012). *Buurtparticipatie en leefbaarheid*. Verkregen op 18 november, 2017, van, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2012/09/28/buurtparticipatie-en-leefbaarheid>
- Lohuis, G. (2012) De praktijk van alle dag vanuit verschillende instellingen. Verkregen op 12 december, 2017, van [https://link-springercom.proxy.hanze.nl/chapter/10.1007/97890-313-9941-3_2](https://link.springercom.proxy.hanze.nl/chapter/10.1007/97890-313-9941-3_2)
- Omer, H., & Wiebenga, E. (2015) *Geweldloos verzet: Handleiding voor ouders*. Hashran, Israel, Haarlem, Nederland: Bohn Stafleu v n Loghum, onderdeel van Springere Media BV
- Payne, M. (2014). *Modern Social Work Theory*. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Pleysier, S & Deklerck, J. (2006) *Over hondenpoep en hangjongeren. Een verkennend Onderzoek naar overlastfenomenen in parken*. Verkregen op 13 december, 2012, van <http://uitgaansoverlast.wdfiles.com/localfiles/wout/Over%20hondenpoep%20en%20hangjongeren%20Een%20verkennd%20onderzoek%20naar%20overlastfenomene n%20in%20parken.pdf>
- Sybesma, J. (2009) “Onbekend maakt onbemind” *Hoe de relatie tussen hangjongeren en omwonenden verbeterd kan worden en de rol van het oke-punt hierin*. Verkregen op 11 november, 2017, van <https://dspace.library.uu.nl/handle/1874/35189>
- Snel, E., Hoogmoed, K., & Ode, A. (2015) *Actief burgerschap en leefbaarheid in twee Rotterdamse wijken*. Verkregen op 8 november, 2017, van <http://www.kenniswerkplaats-leefbaar.nl/wp-content/uploads/Actief-burgerschap-en-leefbaarheid-in-twee-Rotterdamse-wijken-Snel-Hoogmoed-en-Od%C3%A9.pdf>
- Spierts, M. (2014). *De stille krachten van de verzorgingsstaat*. Amsterdam: Van Gennep. Wetenschappelijke raad voor regeringsbeleid, WRR Rapporten 72, Div. (2006). *Vertrouwen in de buurt*. Den Haag, Nederland: Amsterdam University Press

Bijlage 1: Foto's van het huizenblok en de omgeving.



Sidepaper

Het onderwerp

Het is allemaal begonnen met het bedenken van een onderwerp. Ik heb gesproken met collega's en wilde het vooral niet te groot aanpakken. Het onderwerp wat ik heb gekozen gaat over de ervaringen van overlast en wat voor rol bewoners kunnen vervullen om dit terug te dringen. Ik heb voor dit thema gekozen, doordat ik in mijn werk al een aantal maanden bezig ben met een specifieke straat met betrekking tot dit thema. Dit in samenwerking met collega's, gemeente, buurtpreventieteam en de politie. We proberen kleine stappen te zetten waardoor bewoners zelf een rol gaan spelen in hun omgeving. Om de casus duidelijk te krijgen heb ik de 5X W+H methode uitgewerkt (pagina 14). Vervolgens ben ik bezig gegaan met het formuleren van een onderzoeksvraag. Ik was in eerste instantie erg nieuwsgierig naar hoe bewoners denken over het onderwerp overlast. Daarnaast leek het me interessant om te kijken naar de rol van de bewoners in dit geheel.

Onderzoeksvraag: Hoe kunnen bewoners een bijdrage leveren aan het terugdringen van overlast in hun directe leefomgeving.

Doelstelling: Het vergoten van de leefbaarheid in de straat, waarbij buurtbewoners een bijdrage leveren met betrekking tot overlastgroepen.

Groepsinterview

Voor mijn veldonderzoek heb ik een groepsinterview met bewoners uitgevoerd. Het is een directe vorm van bevragen het gaat om het groepsproces. Om bewoners uit te nodigen voor de bijeenkomst heb ik een informatieve brief opgesteld (pagina 16). De brief is niet alleen uitgedeeld aan de bewoners in de specifieke straat maar ook aansluitende straten. Samen met een collega hebben we bij meerdere huizenblokken aangebeld om de brief toe te lichten. Het doel van de brief, is niet alleen bewoners uitnodigen voor een bewonersavond maar ook om in gesprek te gaan aan de deur en bewoners bewust te laten worden van het probleem.

Tijdens het interview (pagina 17) waren acht omwonenden aanwezig en daarnaast twee collega's van het WIJ-team, twee agenten en een vrijwilliger van het buurtpreventieteam. Met mijn collega's heb ik voorbereidingen getroffen omtrent het interview. We hebben een indeling gemaakt van de avond en de interviewvragen op een flap-over geschreven. Daarnaast hebben we de politie ingelicht over de avond en hun rol. Het groepsgesprek heeft in totaal ander halfuur geduurd. Bewoners vonden het een nuttige bijeenkomst.

Na het interview ben ik literatuur gaan zoeken over geluidsoverlast.

Literatuuronderzoek

In de eerste opdracht voor praktijkonderzoek hebben we artikelen gezocht en vergeleken. De gevonden artikelen heb ik ook kunnen gebruiken voor het schrijven van mijn essay. Het zoeken van literatuur vond ik erg lastig. Er is ontzettend veel informatie. Het is een onderwerp wat altijd actueel blijft. Dat betekent dat er in het verleden ook al erg veel is geschreven met betrekking tot het onderwerp. Ik heb vele artikelen en boeken gevonden maar lang niet alles gebruikt. Dit heeft er mee te maken dat ik het lastig vind om een besluit te nemen over wat en niet te gebruiken. Je mag vijf pagina's vol schrijven en wat ga je kiezen. Ik heb ervoor gekozen om mijn veldonderzoek als rode draad te gebruiken in mijn essay. Dit heb ik gekoppeld aan literatuur. Daarnaast heb ik gemerkt dat ik erg veel informatie heb gebruikt uit Broer, 2006. Het boek is meer gericht op geluidsoverlast en beleid. Daarnaast gaat dit boek specifiek over geluidsoverlast met betrekking tot vliegtuigen. Verbazend wat ik hiervan heb gebruikt. Dit heeft er mee te maken dat Broer zelf ook literatuuronderzoek heeft gedaan met betrekking tot dit onderwerp. Ik heb dan ook niet altijd het eerste bron gebruikt. Dit heeft met tijd te maken. Daarnaast bestaan de meeste artikelen, scripties en boeken uit literatuuronderzoek. Hierdoor lijkt het proces oneindig. Waar is het begin en is er een eind?

Indeling essay

Ik heb gemerkt dat ik geen sterke indeling heb. Ik vond het erg lastig om kopjes te maken. Ik had vanuit mijn deelvragen, mijn essay moeten schrijven. Helaas ben ik gewoon begonnen met typen en dacht ik in mijn hoofd een bepaalde structuur aan te houden. Mijn planning en volgorde kloppen dan ook niet helemaal. Volgende keer is het belangrijk om nog meer te structureren. Waar wil ik precies antwoord op en waar ga ik literatuur over zoeken. Er zijn teveel vragen en elementen over om dieper op in te gaan. Ik ben werkzaam in een WIJ-team en werk samen met 50 collega's in de wijk Vinkhuizen. Alleen dit is al een onderwerp om naar voren te laten komen. Ook de rol van de jeugdigen en de contacten die het WIJ-team heeft zou ik verder op in kunnen gaan. Alles is vrij oppervlakkig en beknopt beschreven. Doordat het onderwerp in een groter geheel staat is het lastig om alles hierin mee te nemen. Het buurtpreventieteam speelt bijvoorbeeld ook een grote rol in het nemen van interventies en ook kun je vragen stellen met betrekking tot het buurtteam. Daarnaast hebben jong volwassenen ook ouders en hun eigen systeem. Kortom het onderwerp is te groot voor een artikel maar zou wel geschikt zijn voor verdere onderzoek.

Feedback

Ik heb mijn essay aan twee collega's laten lezen en feedback gekregen. Daarnaast heb ik het stuk ook aan een vriendin en familielid laten lezen om te kijken of zij het begrijpen en interessant vinden. Een oud huisgenoot heb ik controlerend laten lezen op spelling. Ook hij heeft vragen gesteld waardoor ik mijn essay heb aangepast. Vanuit mijn pear group heb ik ook feedback gekregen van een studiegenoot. Ik weet niet of ik gelukkig word van feedback. Soms is het verwarrend doordat iedereen iets anders zegt. Aan de andere kant laat het je wel nadenken.

Hoofdstuk 3: de 5X W+H methode

Wat is het praktijkprobleem

Overlast hangjeugd op de dolomietstraat steiger fontein. Iedere zomer komen er verschillende groepen bijeen om te hangen op de steigers aan de dolomietstraat. Het is een mooie en ruime plek. Het bestaat uit veel water, waar gevist kan worden maar ook gezwommen. Er is een grote steiger/vlonder waar je kunt zitten. Deze heeft men met betonnen muren gescheiden van het plein. Het plein bestaat uit waterfontein waar kinderen in de zomer veel gebruik van maken. Aansluitend is er een groot grasveld waar gevoetbald kan worden. Er staat een voetbalkooi, tennisbaan, een pannakooi. Afgelopen zomer waren er vissers te vinden. De vissers zitten in de leeftijd 20 t/m 40 jaar. De vissers trekken ook jeugdigen aan. Wanneer de vissers vertrekken, blijft de jeugd hangen. Buurtbewoners ervaren geluidsoverlast door; scooters, jeugdigen die hard spreken, muziek. Ook is er straatvuil te vinden. De vissers ruimen dit op maar vaak laat de jeugd dit liggen. Omwonenden ruimen zelf het straatvuil op. Naast geluidsoverlast is er een brand geweest van het gras. Er wordt gebarbecued, geschild onder de voordeur van omwonenden. Ook is er een tuinkabouter gejat en zijn er eieren tegen het raam gegooid bij een van de omwonenden. Het gaat om wisselende groepen jeugdigen/volwassenen die overlast veroorzaken.

Het aanspreken door omwonenden zelf is niet als positief ervaren door de omwonenden. Ook heeft het bellen van de politie niet het gewenste effect gehad. Voor de omwonenden is het wenselijk wanneer er na 22.00 uur geen geluidsoverlast wordt ervaren.

Wie heeft met het probleem te kampen

De dichtstbijzijnde omwonenden ervaren het als een probleem. Er zit duidelijk verschil tussen buurtbewoners die er dichtbij wonen. De ervaringen van overlast in een straat zijn dan ook zeer verschillende. Het jeugdwerk, opbouwwerk, politie en de gemeente hebben te maken met het probleem. Het jeugdwerk heeft een rol om contacten te leggen met de jeugdigen als met de buurtbewoners. De politie heeft als rol contacten te leggen met alle betrokken partijen. Daarnaast is dit een aandacht plek geworden van de politie. Dat betekent dat de politie er met regelmaat langsgaat en inventariseert welke jeugdigen er zoal hangen door ID te vragen. De gemeente houdt zich voornamelijk bezig met het fysieke gedeelte. Het gaat hierbij om de herinrichting van het gebied om te voorkomen dat er minder wordt gehangen. Het opbouwwerk legt verbindingen tussen alle partijen en bewaakt het proces.

Wanneer treedt het probleem op

Voornamelijk in het voorjaar, zomer en het najaar. Wanneer het droog is komen jeugdigen en volwassenen naar de plek. Wanneer de jeugd/volwassenen alcohol drinken, wordt de overlast extremer. Geluidsfrequentie gaat omhoog, er wordt overal geplast, aanspreken op gedrag voelt nutteloos. In de zomervakantie merken we dat de meldingen vaker binnen komen en dat de tijdstippen erg laat zijn. Denk hierbij verzamelen na 23.00 uur op deze plek.

Waarom is het een probleem

Sommige buurtbewoners voelen zich niet meer thuis in hun huis. Overlastmeldingen komen in de hele stad voor. Op deze specifieke plek wordt het overlast al een aantal jaren als probleem ervaren. Het doel is de leefbaarheid van de omgeving vergroten. Iedereen moet en mag gebruik kunnen maken van een plek. Het gaat erom dat men rekening met elkaar houdt.

Waar doet het probleem zich voor

Het speelt zich buiten af. De Dolomietstraat bestaat uit rijtjeswoning van 10 koopwoningen. Er wonen voornamelijk gezinnen. De huizen hebben zicht op het water en park. De omwonenden van de koopwoningen hebben het huis gekocht vanwege de omgeving. Het is er kindvriendelijk en heeft veel speelmogelijkheden. Overdag ervaren zij spelende kinderen niet als een probleem. Zij zien dit als een plek waar iedereen gebruik van mag maken.

Hoe is het probleem ontstaan

De plek trekt buurtbewoners aan uit de wijk Vinkhuizen maar ook uit andere wijken. Ieder jaar zijn het wisselende groepen. De omwonenden hebben het afgelopen jaar aan de bel getrokken bij het WIJ-team dit na aanleiding van een aanbelronde. Een aantal van de omwonenden zijn zeer geëmotioneerd. Dit is te merken aan een van de vergadering, waarbij omwonenden het probleem hebben uitgelegd. Een reactie van een buurtbewoner; " ik durf niet meer naar buiten te kijken wanneer ik thee uit m'n keuken pak. Ik kijk naar beneden. Anders ben ik bang iets uit te lokken." Er is boosheid en verdriet bij de omwonenden.

Aanvullende vragen

Na de aanbelronde heeft het WIJ-team de buurtbewoners uitgenodigd voor een overleg. Hierin heeft het WIJ-team voornamelijk geluisterd naar de omwonenden om het probleem in beeld te brengen en om buurtbewoners zich te laten uiten en gehoord te laten voelen. Tijdens het overleg is er een brainstormsessie geweest. Buurtbewoners hebben hierin meerdere opties gegeven om het probleem te verkleinen. Dit was voornamelijk op het fysieke gedeelte gericht. Er zijn dan ook meerdere vervolgbijeenkomsten geweest met het WIJ-team, buurtbewoners, politie en de gemeente.

De gemeente heeft voor de zomer 2017 een lichtpaal geplaatst. Daarnaast is er gekeken naar het stuk grond naast de hoekwoning om te kijken of de gemeente dit kan afstaan aan de hoekwoning. Wanneer het stuk eigen terrein wordt, kunnen er hekken geplaatst worden en is er geen doorloop naast de hoekwoning. Er is nagedacht over camera's. Echter is dit geen optie in verband met privacy en geld.

Ook kwam men met het idee om een hangplek voor jeugdigen te creëren. Dit heeft het jeugdwerk in eerste instantie afgeraden. Er komen wisselende groepen naar de plek.

Na aanleiding van de eerste bijeenkomst is er een groepsapp aangemaakt door het buurtpreventieteam. Het buurtpreventieteam, politie en het jeugdwerk nemen de plek mee als aandacht plek. Dit betekent dat er met regelmaat een bezoek wordt gebracht aan de plek. De politie probeert gegevens te verzamelen van de jeugdigen die gebruik maken van de plek. Op deze manier proberen de verschillende partijen de overlastgevers in kaart te brengen. In de zomervakantie is er veel gebruik gemaakt van de groepsapp. De omwonenden gaven aan veel overlast te ervaren. Het WIJ-team heeft bijeenkomsten georganiseerd met de buurtbewoners en het buurtpreventieteam. In de bijeenkomst heeft het WIJ-team voornamelijk geluisterd naar de problemen van de omwonenden maar ook een korte introductie gemaakt omtrent de benadering 'nieuwe autoriteit'. In de introductie heeft het WIJ-team aangegeven, dat omwonenden niet alleen staan in het probleem. Het wordt ook gedragen door het jeugdwerk, opbouwwerk, politie en het buurtpreventieteam. Het is van belang dat we met elkaar de groepen aanspreken op geluidsoverlast en dan juist op de momenten dat het nog niet als een probleem wordt ervaren.

Een aantal bewoners zagen dit zitten om opnieuw in contact te komen met de overlastgevers samen met de betrokken partijen.

Daarnaast hadden buurtbewoners nog praktische vragen voor de politie. Er is een week later weer opnieuw een bijeenkomst gepland met de politie. Een van de belangrijkste vragen om beantwoord te krijgen voor de buurtbewoners is; "Waarom niet aanhouden of bekeuren met openbaar drankgebruik?" De politie heeft duidelijk uitgelegd aan de omwonenden dat dit alleen maar kan wanneer iemand daadwerkelijk niet meer op zijn benen kan staan. Het heeft te maken met de wet en regelgeving. Alcohol drinken wordt toegestaan op straat.



De fontein aan de Dolomietstraat. Een prachtige plek, een mooie omgeving, voor jong en oud! Iedereen moet kunnen genieten en gebruik maken van deze plek. Hoe houden we het met elkaar mooi en zorgen we ervoor dat het netjes en vooral leuk blijft voor iedereen.

Hallo Buurtbewoners,

Meerdere zomers wordt er overlast ervaren van groepen jongeren op de steigers aan de Dolomietstraat. Het afgelopen jaar heeft het WIJ-team te horen gekregen van meerdere buurtbewoners, dat het als zeer vervelend wordt ervaren. Buurtbewoners hebben aangegeven dat er wordt rondgehangen tot de late uurtjes. Er wordt vaak alcohol genuttigd en de groepen zijn groot. De buurtbewoners hebben de jeugd aangesproken op hun gedrag maar de groepen luisteren hier niet naar. Er worden vervelende opmerkingen gemaakt of het gedrag van de groepen wordt nog vervelender. Het Wij- team heeft meerdere bijeenkomsten met buurtbewoners georganiseerd om het probleem duidelijk te krijgen. Na aanleiding van de gesprekken, heeft de politie deze plek meegenomen als aandachtplek. Daarnaast is er gekeken naar de inrichting van de plek. Zo is er voor de zomervakantie verlichting geplaatst. Sinds kort zijn er door de gemeente hekjes geplaatst om het scootergeruid terug te dringen.

Afgelopen zomer liep het op sommige dagen uit de hand. Het geluidsoverlast werd erger en de groepen groter. Wanneer er alcohol werd gedronken, bleek het lastig om jeugdigen aan te spreken op hun gedrag. Het WIJ-team heeft daarom, samen met de buurtbewoners extra overleggen ingelast. In het overleg hebben we niet alleen gekeken naar de inrichting, maar ook wat we eventueel met elkaar kunnen doen om de overlast te verminderen.

Zo is er besloten om met elkaar frequenter naar de jeugdgroepen te gaan. Dit op de momenten dat het gezellig is en er nog geen overlast wordt ervaren. We zijn allemaal in elkaars omgeving en wanneer we elkaar beter leren kennen is het een stuk makkelijker om met elkaar in gesprek te gaan. Op de dagen dat het mooi weer was, is het jeugdwerk, samen met buurtbewoners nog naar de groepen toegegaan. Tijdens het gesprek benoemen we dat het een plek is voor iedereen." Iedereen mag hier zijn en gebruik maken van zo'n mooie plek. Houd rekening met je omgeving en de omwonenden. Na 22.00 uur willen wij met z'n allen dat het stil is. Met wij, bedoelen we; de politie, het opbouwwerk, het jeugdwerk, buurtpreventieteam, de politie en de buurtbewoners. "

In de periode dat er geen overlast wordt ervaren door weersomstandigheden, zouden we graag met de buurt willen kijken naar de vervolgstappen. Op deze manier hopen we vroegtijdig een plan te hebben voor het voorjaar van 2018.

Ook wanneer u geen overlast ervaart zou het fijn zijn, wanneer u als buurtbewoner een rol wil spelen in de omgeving van de steigers. In de volgende vergadering nodigen we u dan ook uit om na te denken over plannen, acties en ideeën om ervoor te zorgen dat we met elkaar het voorjaar goed ingaan.

Wij hopen u te zien op **dinsdagavond 28 november om 19.30 uur in 't Vinkhuys Boraxstraat 2.**

Voor vragen kunt u contact opnemen met;

Evert Dagelet evert.dagelet@wij.groningen.nl 0655465618

Diana Stubbe diana.stubbe@wij.groningen.nl 0655482982

Groepsinterview

Op 28 november om 19.30 uur stond er een bewonersoverleg gepland. De dagen ervoor hebben we een aanbelronde gedaan. Tijdens het overleg hebben we de 8 buurtbewoners die overlast ervaren de volgende 3 vragen gesteld. Alle drie de vragen werden achtereen beantwoord door de buurtbewoners.

- Wat is overlast voor jou?
- Wat kun jezelf doen om overlast te verminderen?
- Wat verwacht je van het WIJ-team, de politie en het buurtpreventieteam?

Wat is overlast

Geluid na 22.00 uur. Zwerfvuil. Wanneer ik bepaalde groepen aanspreek zetten ze de radio extra hard of geven extra gas met de scooter. De verkeersregels overtreden. De mate waarop ik de groepen kan aanspreken. Of ze mij serieus nemen als bewoner of niet. Dit heeft te maken met wisselende groepen. Er zit duidelijk verschil in de groepen maar ook in de samenstelling van een groep. Wanneer er bepaalde personen aansluiten bij een groep ervaar ik overlast extremer.

Schuilen onder mijn voordeur ervaar ik als overlast. Wanneer ik de deur opentrek vallen ze nog net niet in mijn huis. Ik ervaar overlast wanneer ik onrust in mezelf voel en me niet veilig voel. Veiligheidsgevoel is weg in mijn eigen huis. Het verdwijnen van spullen. Niet je eigen beelden buiten durven neerzetten omdat je bang bent dat het verdwijnt of door je raam komt. Geluid ervaar ik ook als overlast en tevens het zwerfvuil.

Vernielingen die erbij zijn gekomen. Geïntimideerd voelen. Afvragen wel of niet verhuizen.

Scooters zonder kenteken. Borax/ dolomiet. Auto's die optrekken. Geluidsoverlast. Ik zou niet bij de fontein willen wonen. Veel zwerfvuil. Ook ruikt de gemeente zijn troep niet op. Zou graag willen dat ze het goede voorbeeld geven.

Dat ik mijn ramen moet sluiten om goed te kunnen slapen wanneer het warm weer is. Last van het geluid van de scooters. Ze rijden door de straat. Gevoel voor het slapen gaan. Wanneer word ik wakker.

Wat kun jezelf doen om overlast te verminderen

Zelf afval opruimen zodat het niet erger gaat worden. De groep aanspreken. Het effect is groter wanneer we aanspreken als er nog geen sprake is van overlast. Na de laatste bijeenkomst hebben we dit als positief ervaren.

Aanwezig zijn bij de bijeenkomsten die worden georganiseerd en hier een actieve rol in te spelen door het probleem te verhelderen en mee te denken in oplossingen. Ik durf zelf niet aan te spreken doordat de emotie te hoog zit. Ik zou graag willen dat ik meer kan doen. Wel vind ik het belangrijk dat buurtbewoners aanspreken en langs lopen met de hond. Wanneer mensen met honden er langs wandelen dempt dit het geluid van de groepen.

Gezamenlijk aanspreken.

Zichtbaar zijn voor de jeugd. Ik zou graag daar met de hele groep gaan zitten. Ook zou ik graag in gesprek willen met de jeugd tijdens een bewoners bijeenkomst. De hond uitlaten heeft effect.

Melden heeft vaak geen zin omdat wij geluidsoverlast ervaren op het moment dat de groep afscheid neemt van elkaar. Het aanspreken gaat moeizaam. We hebben weleens aangesproken maar dan was onze auto naderhand stuk. Spiegels eraf getrapt. We weten natuurlijk niet of deze twee met elkaar in verband staan.

Wat verwacht je van de professionals?

Ondersteunende rol. Op korte termijn ingrijpen. Opschalen en niet te lang wachten. Zichtbaarheid. Ik verwacht niet meer dan er nu al gebeurt.

Ik ben gefrustreerd over de regel waar de politie tegenaan loopt. Ik begrijp het wel maar ik snap het niet. Wanneer het escaleert wil ik dat er wordt ingegrepen.

De gemeente speelt een grote rol in de inrichting. Door de aanpassingen kan de overlast verminderd worden. Toch heb ik het gevoel vaak gesust te worden door de gemeente.

Gezamenlijk aanspreken. Niet meer van uit de ik maar vanuit de wij. Wanneer ik spreek van uit mezelf weten ze waar ik woon. Ook is mijn dochter aangesproken door de hangjeugd. Jij woont toch daar? Je ouders hebben ons aangesproken.

Ik verwacht dat er gekeken wordt naar de mogelijkheden voor het creëren van een hangplek voor de jeugd.

Bord plaatsen in gezamenlijkheid met de jongeren.

Uitnodigen van jongeren

De app groep. Jongeren leren kennen. Waarschijnlijk hebben ze geen idee dat ze overlast veroorzaken. We verwachten dat de gemeente volgende keer mee gaat denken in oplossingen.

Politie

Kat en muis spel. Juridisch gedeelte. Wanneer er sprake is van drank en drugs vervagen de grenzen en maken ze zich steeds minder druk om leefregels. Overlast is overlast ongeacht welk tijdstip. Wanneer je samen ervaart sta je sterker.

Buurtbewoners

We willen niet dat je er niet mag zijn. Het is een recreatiegebied